

aftenhøjskolen, studiekredse og interessegrupper fra 1. marts til 1. juni af udgifterne til honorar og timebetaling, således at statens og kommunens tilskud forøges tilsvarende.

Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om *minimumselevtal* pr. hold ved undervisningens begyndelse.

Loven får ifølge § 2 virkning for hold, der igangsættes *1. august 1972 eller senere*.

Baggrunden for lovforslaget var, at en foreløbig opgørelse over tilslutningen til fritidsundervisningen i sæsonen 1971-72 havde vist en nedgang i deltagerantallet på omkring 15-25 pct., hvilket skyldtes indførelsen af betalingsprincippet i 1971.

Denne opgørelse havde også vist, at antallet af oprettede hold var faldet, men slet ikke i samme omfang som deltagerantallet.

Dette spørgsmål blev behandlet under udvalgsbehandlingen i folketinget. Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) anførte således i udvalgets betænkning, at udviklingen inden for fritidsundervisningen for voksne med hensyn til det gennemsnitlige antal deltagere pr. hold havde vist, at der oprettedes stadig flere små hold end tidligere med deraf følgende væsentlige økonomiske konsekvenser. Flertallet stillede derfor ændringsforslag, hvorefter den ovenfor omtalte bemyndigelse til ministeren om at fastsætte et mindste gennemsnitstal af deltagere pr. hold indsattes i lovforslaget. Ændringsforslaget, der var tiltrådt af ministeren, vedtoges ved lovforslagets 2. behandling.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kunne hverken medvirke til lovforslaget eller det af flertallet stillede ændringsforslag. Det fandt at måtte understrege, at betalingsprincippets indførelse i 1971 skete i besparelsesøjemed, hvorfor en nedsættelse af elevbetalingen i den nuværende økonomiske situation virkede urimelig, ligesom det fandt, at yderligere ændringer måtte vente, indtil tilstrækkelige erfaringer var indhøstet.

De nævnte synspunkter kom til orde under forhandlingerne i folketinget.

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget med 80 stemmer (S, SF) mod 78. 1 medlem (Djurhuus) tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

149. Lov om forskningsråd og Planlægningsrådet for Forskningen. (Undervisningsminister *Knud Heinesen*). Lov nr. 199 af 24. maj 1972.